U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **N. H. A.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně, ze dne 30. 9. 2004, č. j. 36 Az 786/2003 - 17,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá shora označený rozsudek krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 12. 8. 2003, č. j. OAM-2821/VL-20-ZA-03-2003. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen azyl pro nesplnění podmínek podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Současně bylo vysloveno, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel samostatným podáním požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Z ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Toto zákonné ustanovení je třeba vykládat tak, že stěžovatel musí být zastoupen advokátem po celou dobu řízení o kasační stížnosti. Ostatně i podle judikatury Nejvyššího správního soudu *Z dikce ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že stěžovatel, u něhož neplatí výjimka uvedená v § 105 odst. 2 s. ř. s., část věty za středníkem, musí být zastoupen advokátem pro celé řízení o kasační stížnosti.* – viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2003, č. j. 4 Azs 32/2003 - 46.

Stěžovatel byl v době podání kasační stížnosti zastoupen JUDr. Rostislavem Legerským, advokátem, se sídlem v Novém Jičíně, Havlíčkova 4, na základě smlouvy o právním zastoupení, což bylo doloženo plnou mocí založenou ve spisu. Poté, co byla věc Krajským soudem v Brně postoupena k vyřízení Nejvyššímu správnímu soudu a co Nejvyšší správní soud poučil dne účastníky řízení o složení senátu Nejvyššího správního soudu, který je podle rozvrhu práce povolán věc projednat a rozhodnout, a rovněž o možnosti namítnout podjatost soudce, zástupce stěžovatele JUDr. Rostislav Legerský oznámil Nejvyššímu správnímu soudu dopisem ze dne 21. 10. 2005, že pro odchod do starobního důchodu vypověděl plnou moc klientovi N. H. A. Současně soudu sdělil, že vypovězení plné moci klientovi nejdříve zaslal a v den sepsání tohoto dopisu při osobním kontaktu za přítomnosti tlumočníka i předal, a to včetně poučení o nutnosti zvolit si nového advokáta.

Vzhledem k tomu, že do 21. 12. 2005 stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu plnou moc, kterou by udělil novému advokátovi pro svoje zastupování v řízení o kasační stížnosti, nezaslal, Nejvyšší správní soud stěžovatele přípisem z téhož dne vyzval, aby ve lhůtě 14 dnů od doručení této výzvy soudu doložil plnou moc udělenou advokátovi, který bude stěžovatele v dalším řízení o kasační stížnosti zastupovat. Současně Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude řízení kasační stížnost pro tento nedostatek řízení odmítnuta.

Tato výzva byla stěžovateli doručována prostřednictvím poštovní přepravy na adresu, kterou stěžovatel uvedl v kasační stížnosti. Protože adresát, podle údajů na dodejce zásilky, založené ve spisu, nebyl na uvedené adrese zastižen, byla obálka s písemností (zásilka) uložena dne 30. 12. 2005 na poště, a adresátu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Podle § 42 odst. 5 zákona s. ř. s., v návaznosti na § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř.“) při doručování zásilek, neurčených do vlastních rukou adresáta (což je daný případ), od 1. 1. 2005 platí, že *nebyla-li fyzická osoba zastižena na* uváděné *adrese a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Jinou písemnost doručující orgán doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na témže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, písemnost uloží*.

Dále platí, že *byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl* a *nebude-li uložená písemnost neurčená do vlastních rukou (což je předmětný případ) vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl*.

Takto bylo při doručování předmětné zásilky postupováno, zásilka byla tímto způsobem uložena dne 30. 12 .2005. Zásilku se však stěžovateli nepodařilo doručit a byla vrácena soudu zpět s tím, že se stěžovatel si zásilku nevyžádal. Účinky doručení nastoupily za užití ustanovení o právní fikci doručení nevyzvednuté zásilky dnem 2. 1. 2006 Na obsah předmětné zásilky nebylo ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, nijak reagováno.

Protože nezbytnou podmínkou, bez níž nelze řízení o kasační stížnosti vést, je, jak bylo již výše uvedeno s odkazem na ust. § 105 odst. 2 s. ř. s., povinné zastoupení stěžovatele advokátem a tento nedostatek nebyl v průběhu poskytnuté lhůty odstraněn, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. odmítnout. Nejvyšší správní soud i na podporu tohoto závěru odkazuje na dosavadní judikaturu, např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003,

č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, ze kterého mj. vyplývá, že *Pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]*.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu